

במדינה

(המשך מעמוד 15)

ועידת רבאט הציעו המצרים לישראל, באמצעות הפרופסור, להקים בגדה ובעזה אירגון יציב כלשהו, כדי שאש"ף לא יהיה האלטרנטיבה היחידה. הפרופסור טען כי רעיון זה נידחה בישראל על הסף, עליידי דרגים מדיניים גבוהים ביותר.

הפרופסור הוא נדב ספרן, אמריקאי ממוצא ישראלי, איש אוניברסיטת הארווארד רבת-היוקרה, המקובל בישראל ובארצות-ערב גם יחד. הוא מומחה לענייני המרי, כתב ספרים חשובים והיה, בין השאר, גם המורה של העיתונאית המצרית-אמריקאית סנא חסן, המבקרת עתה בארץ. אין שמץ של ספק באמינות דבריו.

מחסום ברבאט. המהלך המצרי מובן על רקע המאורעות שקדמו לוועידת רבאט.

כפי שגילה בשעתו העולם הזה מסי מקורות שבתוך הוועידה (רפורטין ב"רבאט", העולם הזה 1941), התכוננו ממי שות-ערב להדוף את התקפת אש"ף. מצי ריים, ירדן וגם סוריה הבינו כי קבלת תביעותיו של אש"ף עלולה לסכל את המי שך המהלכים המזורזים להחזרת השטחים. התנגדות זו התמוטטה ברבאט בגלל סיבה אחת פשוטה: לא היתה לממשלות-ערב כל עילה לטעון כי אש"ף אינו "הנציג הביילעדי של העם הפלסטיני". לא היתה אלטרנטיבה. מאותה סיבה גם לא יכלו נציגי האומות באו"ם להתנגד להזמנת יאסר עראפאת, כדובר העם הפלסטיני, לעצרת האו"ם.

מדברי הפרופסור ברור כי מצריים הציגו עתה לישראל דרך למניעת מצב זה: מתן האפשרות להקמת מנהיגות מוסמכת בשטחים המוחזקים, שהיתה מהווה נציגות שנייה — ובכירה — של הפלסטינים. **המשך לגולדה.** מדוע התנגדו לכך הדרגים המדיניים הגבוהים בישראל?

כלומר: השלישייה רבין-אלון-פרס? הדבר נובע מהתנגדותו הטוטאלית של רבין לעצם הרעיון של מדינה פלסטינית, גם תוך שלום והסדר עם ישראל. זהו המי שך הקו של לוי אשכול וגולדה מאיר, שהתנגדו בשעתו לכל תביעה כזאת, וביי-טוי לאי-היכולת של הממשלה החדשה להי שוב מחדש, באופן עצמאי.

התוצאה היתה, כמובן, הפוכה: המחדל ההיסטורי של ממשלת-ישראל גרם להורי צאת ירדן מן המישחק ולהעלאת אש"ף לדרגת סמכות בינלאומית.

השבוע הכירה המדינה הלא-ערבית הי גדולה הראשונה באש"ף כממשלה-לפני-על: על שגירי הודו בבירות חתם על הסי כם עם יאסר עראפאת, שעל פיו ייהנו ממתה נציגי אש"ף בהודו ממעמד דיסי-לומטי, כאילו היו נציגי ממשלה חוקית ומדינה קיימת.

מישטרה

זכון היזבי

של המישטרה

השומרים כעטו בו זכיבו

עליו סיגירות — אך גם

לאחר שהוצא צו — לא

זכה לטיפול רפואי

"שני הבלשים של המישטרה באו מאי חור. אחד מהם נתן לי מכה במצח עם הווקיטוקי שהיה בידו. נפלתי, איבדתי את ההכרה. התעוררתי בשעה שחיים או שלוש בלילה. היו לי כאבים חזקים. ביי קשתי משהו נגד הכאבים ולא קיבלתי הפנים. הראש, השפתיים כאבו לי. על הי בגדים שלי היו סימני דם. שברו לי שן. הפצעים שהיו על הידיים שלי, כאבו לי. עשו לי אותם עם סיגירות. כך אני חושב. לא ראיתי רק הרגשתי, כשלא הייתי בהכרה מלאה, ששורפים לי את האצבע יעות בסגירות. כשהתעוררתי, הבנתי שי אני נמצא במעצר במישטרה הצפונית. הייתי זרוק על איוה ברזלים. או זוכרתי איך שעצרו אותי. זה היה ביום רביעי בערב, השעה היתה שבע. הייתי מול הי בית שלי. במרחק ארבעה מטר מהבית, בשכונת שבז'..."

אנשי המדור התעללו. כך סיפר השבוע חיים בצלאל (21) לכתב העולם הזה, דקות ספורות לאחר שיצא ממרתף-המעז צרים של המישטרה בבית-המישפט בתלי אביב.

עניינים אדומות

(המשך מעמוד 15)

פעיל מצטרף להפגנות שלהם. הוא לא היה בחור דווקא ברגע זה כדי להפגין נוכחות.

לנדאו קרא כמה מיברקי-ברכה. "מיב רקי-ברכה מאת שרה-מיסחר-התעשייה מני חם בגין", התבלבל לנדאו, והקהל פרץ בצחוק. "אדם מתכנסים במיבנה תעשייתי שהוקם עליידי מיסדר-המיסחר-התעשייה, קרא לנדאו את ברכתו של חיים כר" ל, והקהל צחק בלעג. "לצערי אני נמצא בחו"ל, ולא יכול להיות איתכם", קרא לנדאו את מיברקו של שרה-התיירות **משה קול**, ושוב צחק הקהל בקול רם.

נשיא המדינה היה ראשון המברכים. בנאום שבלונו ומשמעם הוא הצליח, כי דרכו, להכניס מישפט מרגיז, בדרשו

גירוש ה"פלסטינים" מחוועידה * הפגנת-נוכחות

מחרות לשמור ולטפח את הדמוקרטיה. הקהל היה עסוק בלמחוא כפיים, ולא שם לב לכך, אולם בגין שמע זאת, ותקף אחר כך את הנשיא, אסי-כי בחיור, על הערתו.

זרת נאומים ארוכה היוותה את ההמשך, מעט החגיגות ששררה ב"תחילת הוועידה, וההתרגשות שליוותה את כניסת האישים. הפכו בהדרגה לעייפות. אנשים החלו זזים בכיסאותיהם באי-נוחיות, העיניים הפכו אדומות ודומעות מעייפות. שיעמום השתרר ועשן מילא את האולם. **רחל ינאית בן-צבי**, אשת הנשיא השני ומנשות ארץ-ישראל השלימה, הצי ליחה בקושי להניח את המיקרופון מידה, למרות שכל הנאומים התבקשו שלא לי האריך בדיבריהם למעלה מחמש דקות. התיקוה להצלת הוועידה משיעמום היי תה נאומו של **שמואל תמיר**, המנהיג המעורער של המרכז החופשי, שבירך בשם חטיבתו, אולם תמיר ביכר לשאת נאום מתון, כשקולו נישא בהתרגשות מעושה, בישר למיפלת חרות כי חווה מיפלתם, **זאב ז'בוטינסקי**, ציחה על צאן מרעיתו לצחוק, וכי עליהם לצחוק.

את הנאום המעורר ביותר נשא ח"כ **יגאל הורביץ** מהרשימה הממלכתית. היה זה נאום אופוזיציוני מובהק. הורביץ היה היחיד, מלבד בגין עצמו, שתקף בוועידת מיפלת האופוזיציה בהרפות את הממשלה, כאשר שרה-ביטחון **שמעון פרס**, שישב על הבמה, פרץ בצחוק. כעבור שלוש שעות של נאומים מעייפים פתח בגין בנאמו. כדרכו הציג בגין נאום בנוי היטב, עליפי מיטב המסורת הבגנית, כשהוא משמש בכל הכסיס כדי להרשים את הקהל. משקרא פסוק מהמיקרא, חבש כיפה. כשהבחין בסנא חסן, קרא לה לקום והיפנה את דבריו אל שליטי מצרים, אליה. דיין התחנן בפני אחד העיתונאים לברר עבורו, "כמה זמן זה עוד יישך". ספיר ביקש את הנאום הכתוב של בגין, כדי לראות כמה ארוך הוא, אולם כשסיים בגין את נאומו הארוך, ביקש שוב הקהל הדרן, במחויאות-כף קציבות.

שירת מכוניות ארוכה יצאה חזרה לי-תלאביב. החיילים ששמרו על הצירים כיבו את המדורות וחזרו לבסיסהם.

* חבר קיבוץ דביר וחברת קיבוץ מצר.

טוטו

ספורט טוטו

השבוע עלה מינימום הפנס הראשון

ל-800.000 ל"י

(כולל העברה)

מינימום כלל הפנסים

ל-1.300.000 ל"י

(כולל העברה)

יום המישי — המועד האחרון למסירת חשפמים

עשה לך מנהג קבוע — מלא טוטו בכל שבוע!

המועצה להסדר ההימורים בספורט

למכירה

פולקסווגן

דה-ילוקס 1300

יד ראשונה

מודל 1971

טסט לשנה

רדיו

מצב מצויין

לפנות

730536

בחברת הרביעית של הירחון

עמדה

תוכל לקרוא, בין השאר:

סיכום ביניים של לובה אליאב

דברים הצריכים להיאמר

מאת יהושע אריאלי

גדולתו וחולשתו של סולז'ניצין

מאת רוי מדווייב

תוכנית גנוזה של ברל כצנלסון

ועשרים רשימות, מאמרים וקריקטורות מאת אורחים ומשתתפים קבועים.

למכירה בקיוסקים הגדולים

דמי מנוי למחצית-השנה: — 22 ל"י

ולשנה שלמה — 40 ל"י

שלח המחאתך לפי:

"עמדה" ת.ד. 4088, ת"א

מיבצע מיחד לחיילים

כל חייל שיחתום בחודש ינואר מנוי על

"העולם הזה"

יקבל הנחה של 40 אחוז

השבועון יישלח רק לדואר צבאי